

talt i sin Tid, er foretaget ved kongelig Bestemmelse, men hvis finansielle Konsekvenser selvfølgelig kræve Rigsdagens Medvirkning. Disse finansielle Konsekvenser vare dels en midlertidig Direktørløn af 3,900 Kr., nemlig til Justitsraad Herbst, der har overtaget Direktoratet for Møntsamlingen, men uden at man tænkte sig dette Direktorat som varigt, og dels en midlertidig Forhøjelse af Medhjælpssummen, hvis nemlig de organisatoriske Bestemmelser, man har for Dje, med Hensyn til Anvendelsen af den Bistand i Stikelse af Inspektør, Assistenten osv., som Omordningen hviler paa, skal kunne udføres. Naar dette altsaa ikke er tiltraadt af Udvalget, saa maa jeg udtale, at det kan jeg altsaa vente med. Jeg kommer med Forslaget ad Aare og haaber da at kunne overbevise Udvalget om Rigtigheden af dette Forlangende; for Tiden har jeg ingen særlig Grund til at fastholde det, og accepterer derfor Underændringsforslaget Nr. 91. — Paa Teatrets Konto er der jo dels de gamle Stridspunkter, som kun et Mindretal tiltræder Bevillingen til, nemlig den dramatiske Elevskole, hvilket jeg ikke nu videre skal opholde mig ved, og dels er der en Dissens, som giver sig til Kende i Underændringsforslaget Nr. 94, som hele Udvalget har stillet, og hvorved den Sum til ekstraordinære Understøttelser af 10,000 Kr., som var bleven udstemt ved 2den Behandling, og som jeg saa har stillet igen her, foreslaas nedsat til 6,000 Kr. Det kan jeg ikke slutte mig til, og jeg beklager meget, at Udvalget har ment at burde nedsætte dette Beløb paa den Maade. Jeg ved jo af den ærede Ordførers Udtalelse, at dette Forslag først og fremmest er Udtrykket for en Mistillid til Teatrets finansielle Styrelse. Det er jo naturligvis Udvalgets og Rigsdagens Sag. Jeg kan bekæmpe Retfærdigheden og Billigheden af den Dom, der deri ligger, men derved faar jeg jo ikke Udvalget til at tage den tilbage; jeg ved, at den eksisterer, men det vidste jeg forud, og jeg beklager kun, at man har ment at finde et passende Udtryk for sin Mistillid med den finansielle Styrelse af Teatret i noget, som jeg egentlig dog synes er at rette Smed for Bager. Thi hvem kommer det til at gaa ud over, hvis Udvalgets Forslag vedtages, og hvis Resultatet deraf bliver, at disse 4,000 Kr. blive borte? Ja det kommer til at gaa ud over Funktionærerne ved Teatret, Stuepillerne og andre, som jo dog ikke ere Skyld i det, som man misbilliger ved den finansielle Styrelse. Jeg mener altsaa, at det ikke er et heldigt Punkt, hvori Udvalget har ment at maatte give sin Misbilligelse effektivt Ud-

tryk, tilmed da denne Konto jo har Hævd for sig og derfor saa meget vanskelige kan rives ud og saaledes alene gøres til Syndebuk; det skaffer Vanskeligheder ogsaa i den Retning, at gøre det i det hele taget muligt paa dette Omraade at komme til Forstaelse med Udvalget, hvad jeg ganske vist ser som noget fjært liggende, men hvorom jeg dog ikke havde opgivet Haabet tidligere. Hvorvidt jeg nu kommer til at opgive det, det ved jeg ikke.

Jeg kommer saa til de forskellige Understøttelser paa Konto VI A. Nogle af disse ere tiltraadte af Udvalget, — og dem har jeg altsaa ikke videre at bemærke om; andre ere tiltraadte af Udvalget med Undtagelse af nogle Medlemmer, og med Hensyn hertil skal jeg ganske kort sige for det første, at der ikke er noget som helst usædvanligt eller uden for det normale liggende i Henseende til den Maade, hvorpaa der er delt mellem de Understøttelser, som tages paa Konto VI A 2 eller 3, og hvorom man forhandler med Rigsdagen, og de, som ere under VI A. 4, og hvorover Ministeriet raader. Det er en Selvfølge, at Ministeriet forterer den Bunte Ansøgninger, der ere indkomne, og at det deraf tager dem, om hvilke der efter deres Bestaenhed og Kontoens Bestemmelse er Grund til at sige, at de falde nærmest ind under det, som Ministeriet bør give, nemlig Understøttelser til bestemte Værker, til bestemte Arbejder, som skulle hjælpes frem, og derimod sender til Rigsdagen til eventuel Drøftelse og Optagelse paa Konto VI A. 2 eller 3, hvad der mere har Karakter af en Anerkendelse for, hvad der allerede er ydet, eller i alt Fald en Hjælp til fremtidig Produktion i Almindelighed. Naar der altsaa ogsaa i Udvalget — uden at jeg naturligvis kan komme nærmere ind paa det — har været Tale om bagefter at rette noget paa det Skøn, som Ministeriet har anstillet fra først af, og man har taget 2 eller nogle af dem, som man tænkte sig oprindelig paa Konto VI A. 3 henførte til VI A. 4, eller omvendt, saa er det kun en Rettelse af et Skøn, en albeles naturlig Ting, som maa ske, da den overhovedet ikke er en matematisk eller en forudgiven, men kun en paa et løst Skøn beroende Grænselinie mellem disse Kontis Anvendelse. Jeg skal dernæst bemærke, at jeg har kunnet tiltræde Forslagene. Det er atter et Skøn, om Understøttelserne i de Forslag, som Udvalgets Flertal har stillet, netop skulle tilfalde disse her nævnte Personer og ikke andre. Jeg har fundet dem rimelige og har derfor tiltraadt dem, eller jeg har foreslaet dem, og Udvalget har tiltraadt dem. Det kan